

GAM.

CONSEIL D'ETAT - RAAD VAN STATE LEGISLATION - WETGEVING L
20-06-1988 <i>Vandemeulebroeke</i>
Transmis à M. Gedruukt aan de H.

L. 18.599/1.

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 3 mei 1988 door de Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, Vorming en Openbaar Ambt verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve "tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van sommige instellingen van openbaar nut die van de Vlaamse Gemeenschap of van het Vlaamse Gewest afhangen", heeft op 16 juni 1988 het volgend advies gegeven :

Het ontwerp heeft tot doel voor het personeel van de instellingen van openbaar nut die onder het gezag of de controle van de Vlaamse Executieve staan en die onderworpen zijn aan de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, een regeling van politiek verlof in te voeren welke nagenoeg volledig overeenstemt met die vervat in de wet van 18 september 1986 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de overheidsdiensten.

In toepassing van artikel 87, § 3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, is voormelde wet van 18 september 1986 van rechtswege toepasselijk op het personeel van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Voor de Gemeenschaps- en Gewestinstellingen die onderworpen zijn aan de wet van 16 maart 1954, komt het evenwel, overeenkomstig de bepalingen van artikel 13, §§ 3, 5 en 6, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met artikel 11, § 1, van de wet van 16 maart 1954, de Vlaamse Executieve toe die verlofregeling, als onderdeel van het personeelsstatuut, in te stellen, met dien verstande dat de Executieve vooraf de instemming van de nationale Minister van Openbaar Ambt met de ontworpen statuutbepalingen moet hebben verkregen.

.../...

Aanhef.

In de tweede aanhefbepaling schrappe men de vermelding van het koninklijk besluit van 18 december 1957, aangezien de bij dat besluit aangebrachte wijziging niet meer van kracht is.

+

In de derde en vierde aanhefbepaling worden de adviezen van de Syndicale Raad van Advies van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen (B.R.T.), respectievelijk van de Syndicale Raad van Advies van de Waterzuiveringsmaatschappij van het kustbekken, aangehaald.

Beide instellingen zijn ingedeeld in de categorie B van artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut : de B.R.T. bij artikel 18, § 1, van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, de Waterzuiveringsmaatschappij van het kustbekken bij artikel 9, § 1, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

Zowel de B.R.T. als de Waterzuiveringsmaatschappij van het kustbekken vallen onder de toepassing van het koninklijk besluit van 20 juni 1955 houdende syndicaal statuut van het personeel der openbare diensten (artikel 1, 9°, van dat besluit).

.../...

Dat syndicaal statuut blijft op het personeel van die instellingen van toepassing tot de Vlaamse Raad of de Executieve een eigen syndicaal statuut heeft uitgevaardigd.

Voor de overige instellingen die in het toepassingsgebied van het ontwerp vallen, is, naar het zeggen van de gemachtigde ambtenaar, nog niet voorzien in een syndicaal statuut.

+

In de vijfde aanhefbepaling schrijve men :

"Gelet op het akkoord van de Minister van Openbaar Ambt, gegeven op 4 juni 1987;".

Artikel 1.

In paragraaf 2 leze men : "... die krachtens wets-, decreets- of reglementsbepalingen op hen toepasselijk zijn".

Artikelen 3 en 6.

Het parallellisme tussen de artikelen 3 tot 13 van het ontwerp en de overeenkomstige bepalingen van de wet van 18 september 1986 is nagenoeg volledig.

.../...

In artikel 3 is evenwel de vermelding "lid van de Raad van de Duitstalige Gemeenschap, de voorzitter uitgezonderd : 1 dag per maand" niet overgenomen.

Voorts wordt in hetzelfde artikel 3, 6°, en in artikel 6, 4°, afgeweken van de tekst van de wet, die luidt als volgt :

"6° lid van een der Cultuurcommissies vermeld in artikel 72, § 1, van de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en federaties van gemeenten niet voorzitter : 1/2 dag per maand";

"4° voorzitter van :

- de Raad van de Duitstalige Gemeenschap,
- of een der Cultuurcommissies vermeld in artikel 72, § 1, van de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en federaties van gemeenten : voltijds;"

Daaruit volgt dat het uitoefenen van de functies van lid of voorzitter van de Franse Commissie voor de cultuur alsmede die van lid of voorzitter van de Raad van de Duitstalige Gemeenschap geen aanleiding geeft tot het verlenen van een politiek verlof, bedoeld in dit ontwerp.

Artikel 10.

Paragraaf 1, derde lid, dat overgenomen is van de wet van 18 september 1986, is in een besluit van de Vlaamse Executieve overbodig.

Paragraaf 2 bevat een bepaling met betrekking tot de berekening van het pensioen van sommige categorieën van personeelsleden die een niet-bezoldigd politiek verlof hebben verkregen.

Zoals de Raad van State, afdeling wetgeving, er in het verleden reeds herhaalde malen op gewezen heeft (1), moet, ten aanzien van de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut, een duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen, eensdeels, de vaststelling van hun administratief en geldelijk statuut en, anderdeels, de vaststelling van hun pensioenregeling. In het voornoemde artikel 11, § 1, van de wet van 16 maart 1954, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 4 van 18 april 1967, heeft de wetgever zich ertoe beperkt de Koning de bevoegdheid op te dragen om het administratief statuut van het personeel van de aan de wet onderworpen instellingen van openbaar nut vast te stellen, op de voordracht van de minister of de ministers onder wie de instelling ressorteert en met het akkoord van de minister tot wiens bevoegdheid het openbaar ambt behoort; volgens de bepaling is voor de vaststelling van het geldelijk statuut bovendien het akkoord van de Minister van Financiën vereist. Daarnaast heeft de wetgever met de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden een volledige regeling georganiseerd en de Koning gemachtigd om onder de instellingen die de gestelde voorwaarden vervullen, diegene aan te wijzen waarop die regeling toepassing zal vinden (artikel 1).

.../...

(1) Zie o.m. het advies van 7 juli 1983 over een ontwerp van wet "houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen" (Gedr. St., Senaat, 1982-83, nr. 557).

De bijzondere wet van 8 augustus 1980 bevat geen enkele verwijzing naar de wet van 28 augustus 1958.

Door de instellingen van openbaar nut die afhangen van een Gemeenschap of van een Gewest, te onderwerpen aan een nationale wet, leggen de bepalingen vervat in artikel 13, § 3 en § 6, van de bijzondere wet een beperking op de autonomie van de Gemeenschappen en de Gewesten. Zij moeten derhalve strikt worden uitgelegd. Zij mogen niet worden verstaan als een opdracht voor de Executieve om een pensioenregeling vast te stellen op grond van artikel 11, § 1, van de wet van 16 maart 1954 noch, a fortiori, als een impliciete verwijzing naar de wet van 28 april 1958. Die laatste wet is niet uit zichzelf van toepassing op het personeel van een instelling van openbaar nut van een Gemeenschap of van een Gewest.

Artikel 9 van de bijzondere wet legt de bevoegdheid om de organisatie te regelen van de onder de Gemeenschap of het Gewest ressorterende "instellingen of ondernemingen" weg voor de Gemeenschapsraad of de Gewestraad. Het is zaak van de Gemeenschapsraad of van de Gewestraad om die bevoegdheid aan te wenden om de pensioenregeling van het personeel van die instellingen of ondernemingen vast te stellen.

Het besluit is dan ook dat paragraaf 2 geen rechtsgrond heeft en dat die bepaling door de Vlaamse Raad bij wege van een decreet moet worden vastgesteld. Mede om die reden is in het advies L. 18.598/1 de suggestie gedaan de beide ontwerpen samen te voegen.

.../...

Artikel 11.

De Executieve zal moeten nagaan of in elk van de bedoelde instellingen een regeling "inzake wedertewerkstelling en mobiliteit" voorhanden is. Indien dat niet zo is, leze men in het tweede lid : "Indien het personeelslid wel is vervangen, wordt het in voorkomend geval voor een andere betrekking aangewezen ... (voorts zoals in het ontwerp)".

De kamer was samengesteld uit

de Heer	: H. COREMANS,	kamervoorzitter,
De Heer	: J. VERMEIRE,	staatsraden,
Mevrouw	: S. VANDERHAEGEN,	
de Heren	: S. FREDERICQ,	assessoren van de
	G. SCHRANS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	: A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de Heer P. DEPUYDT,
adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS.

H. COREMANS.